

Beregning, som man kunde være sikker paa vilde slaa til. Derfor var vi ogsaa i det Udvalg, som behandlede Sagen i Fjor, ikke lidt betænkelige ved, at der efter Forslaget blev sat et helt nyt Apparat i Gang til at foretage disse Vurderinger rundt omkring i Landet, hvor der anlægges nye Jernbaner, og tillige en ny Paa-klageinstans, som særlig skulde varetage de Skatteklager, som vilde komme ind i Medfør af denne Lov. Det var vi noget betænkelige ved af den Grund, at et saadant stort nyt Apparat vilde koste mange Penge, og da man ikke kunde have nogen Sikkerhed for, hvor store Summer der vilde komme ind gennem Værdistignings-skatten, kunde man befrygte, at dette nye Apparat vilde sluge en betydelig Del af de Indtægter, der vilde komme i Kraft af den nye Lov. Dette undgaar man for en meget stor Del ved at bruge de Autoriteter, der allerede ere ansatte ifølge den bestaaende Lov. Det er jo en meget væsentlig Side af denne Sag, at Skatten gennem disse Organer kan praktiseres meget billigere, end hvis der skulde skabes nye Vurderingsorganer. Dernæst er det heller ikke uden Betydning, at Vurderingsraadene have erhvervet Øvelse i Vurdering, idet de paa Steder, hvor der foregaar Værdistigninger, ere blevne opøvede i at finde denne Værdistigning for at kunne optage den under Ejendomsskyldvurderingerne.

Hele dette Forslag om at benytte de bestaaende Vurderingsraad har tillige efter min Mening den Fordel, at man kan være tryggere med Hensyn til de Vurderinger; disse Raad foretage, idet det har vist sig, at Ejendomsskyldvurderingsraadene overvejende have holdt sig paa den sikre Side og undgaaet i Tvivlstilfælde at vurdere Ejendomme for højt paa saadanne Pladser, hvor der foregaar en Værdistigning ud over den almindelige Konjunkturstigning. Der ligger — forekommer det mig — en meget betydelig Betyggelse for dem, der skulle svare Skatten, i den Erfaring, man har fra Vurderingsraadenes Virksomhed igennem de Aar, der ere gaaede, siden vi vedtog Loven om Ejendomsskyld.

I Lovforslagets § 3 bestemmes det, at naar en ny Banes Retningslinie og Stationernes Beliggenhed ere endelig approberede af Ministeriet for offentlige Arbejder, skulde de nævnte Ejendomme uden Udgift for Ejeren vurderes til den Værdi, de have i Handel og Vandel, ved hvilken Vurdering den for vedkommende Ejendom ved Bane-

anlægget fremkomne Værdistigning særlig ansættes, og at der derefter sker en saadan Ansættelse, hver Gang Ejendommen i Henhold til Ejendomsskyldloven bliver vurderet; men naar der er forløbet 30 Aar efter den første Ansættelse til Jernbaneskyld, finde ingen yderligere Vurderinger Sted, saa høre Vurderingerne op. Naar denne Bestemmelse er truffen i Forslaget, hænger det sammen med det Forhold, at Kommissionens Flertal har ment, at naar der er gaaet 30 Aar, vil det meget vanskeligt kunne siges, om den Værdistigning, som da finder Sted, skyldes Jernbaneanlægget og ikke andre Forhold, som kunne have Indflydelse paa Værdistigningen. Af den Værdistigning, som saaledes findes, og som skyldes Anlægget, skal der svares $1\frac{1}{2}$ pCt., som indgaar i Statskassen og fordeles til dem, som have ydet Tilskud til Jernbaneanlægget i Forhold til de Tilskud, de have ydet. Der er foreslaaet et lille Fradrag i Skatten, et Fradrag af 3 Kr. for hver Ejendom eller særlig vurderet Del af samme; dette har man foreslaaet, for det første, fordi man ogsaa derigennem ville skabe nogen Betyggelse for, at Skatteyderne ikke blive gaaede for nær med Hensyn til Ejendommenes Vurdering. Man har anerkendt, at det i mange Tilfælde vil kunne være vanskeligt selv for øvede Vurderingsraad at udfinde netop den Værdistigning, som skyldes selve Jernbaneanlægget, og udskille den fra den almindelige Konjunkturstigning; det siger sig jo selv, at det i mange Tilfælde vil være vanskeligt, og for at bøde noget paa, om Vurderingsraadene muligvis skulde være gaaede noget for højt, er det, man har foreslaaet et saadant Fradrag i Skatten for hver enkelt Skatteansættelse. Men dette faar tillige den Betydning, at der fremkommer en ganske vist svagt stigende Skala, hvorefter en Værdistigning af 200 Kr. bliver aldeles fri for Skat. Dette Fradrag i Skatten gælder for alle Værdistigninger, saa her er jo en lille Forskel, naar man sammenligner dette Forslag med Loven om Ejendomsskyld, hvor der kun er Fradrag for de smaa Ejendommers Vedkommende. Endvidere foreslaas det, at Skatten skal svares i 50 Aar; naar 50 Aar ere gaaede, gaar man ud fra, at det vil være ganske umuligt at bedømme, om den yderligere Værdistigning, som da eventuelt har fundet Sted, skyldes Jernbanens Anlæg eller ikke. Naar man har ansat Skatten til $1\frac{1}{2}$ pCt., er man gaaet ud fra, at dette tilnærmelsesvis svarer til de 40 pCt., som Regeringen i Fjor havde foreslaaet,